

GEEN PREEKSTOEL, GEEN LICHT.

1917-1922

Na bijna twee jaar vacant te zijn geweest, waarin verschillende predikanten zijn beroepen, komt op 2 december 1917 Ds. A. Schippers uit Doesburg naar Sliedrecht. Hij begint op 28 jarige leeftijd met zijn ambtswerk.

Voor die tijd heeft de predikant echter nog een vraag. Of er iets gedaan kan worden aan de hoogte van de preekstoel? Of dit te maken met hoogtevrees wordt niet vermeld. Wel dat hij zeer is ingenomen met het besluit de preekstoel weg te halen en een platform te maken.

Op het einde van de Eerste Wereldoorlog is er gebrek aan voedsel, kleding en brandstof. In het najaar van 1917 bericht de directeur van de gasfabriek, dat tijdens de wintermaanden geen gas geleverd kan worden aan kerkgebouwen.

De avonddienst moet verplaatst worden naar de middag.

De diaconie wordt opgedragen goede aandacht te schenken aan “leden der gemeente, die door de tijdsomstandigheden in moeilijkheden verkeren”.

De notulen van 4 november 1918 getuigen van grote dankbaarheid.

Gaarne wordt gevolg gegeven aan de oproep van de Hoge overheid om op 28 november een nationaal bid- en dankuur te houden voor “uitredding van oorlogsgeweld en revolutie”.

Na de eerste wereldoorlog worden de plannen, die er waren om tot nieuwbouw te komen, weer voor de dag gehaald. Op 31 januari 1919 besluit men om uit te zien naar een geschikt terrein op de “Uitbreiding”.

Het besluit, dat op 10 juli 1919 wordt genomen, is nog steeds van kracht:

Er wordt een Commissie van Administratie ingesteld, immer de invoering van een VVB (vaste, vrijwillige bijdrage) is anders niet goed mogelijk.

Het eerste bestuur van uit:

J. Baars	-	Voorzitter
L. van der Wiel	-	Secretaris
A.J. Fock	-	Penningmeester

Als leden worden toegevoegd :

De broeders J. Bons, A. Maasland, W. H. van Houwelingen en J. Labruijere.